

Omer Vilain over de tijd van toen

Het station van Oostende

Verleden week overleed voormalig minister Rika Debacker op 79-jarige leeftijd.

In die tijd maakten we deel uit van de Provinciale Commissie voor Monumenten en Landschappen. Op het einde van de jaren '70 hebben wij haar een paar keer ontmoet op de vergaderingen in het Provinciaal Hof in Brugge. Voor wat Oostende betreft hebben we aan haar een goede herinnering over gehouden.

Het was in de late jaren '70 dat er plots ideeën en plannen naar voren kwamen om het station van Oostende af te breken en een nieuw station ergens voorbij de Konterdam te bouwen. Onmiddellijk werden er protesten geuit om het station van 1913 niet af te breken. Een petitie werd gestart met als titel *Geen afbraak van het Oostendse station!* De Oostendse verenigingen die er hun schouders onder plaatsten waren De Plate, het Vermeylenfonds, Kultuuropbouw, het Willemsfonds en de Volksho-

geschool. De verantwoordelijke uitgever was de architect Marc Felix.

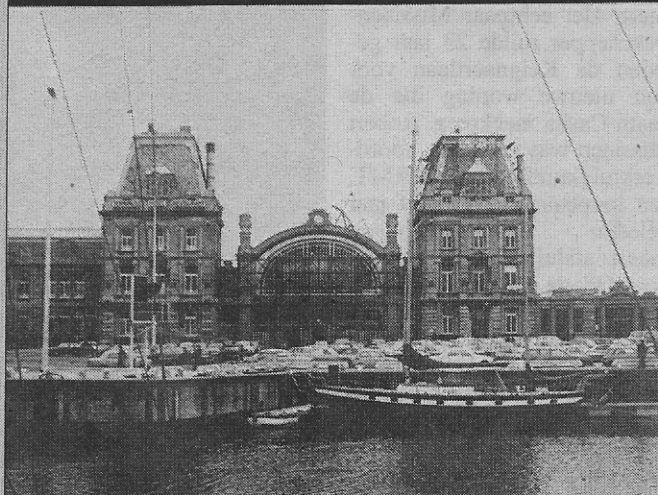
Parkeerplaats en grotere treinen

De afbraak van het station was gevraagd door de RMT om een grotere parkeerplaats te krijgen voor de vrachtwagens die naar Engeland wilden. De NMBS dan weer vond dat het station ongeschikt was geworden door langere treinstellen.

Station moest worden afgebroken voor RMT en langere treinen

Het protest in de pers, de petitie aan de minister van Nederlandse Cultuur Rika Debacker en de affiche van het Oostendse station met de slogan *Klassering nu!* wierpen

GEEN AFBRAAK VAN HET OOSTENDSE STATION !

KLASSERING NU!

De affiche tegen de afbraak van het station hielp mee het indrukwekkende gebouw redden.

Het prachtige stationsgebouw in 1913. Let op de tweede overkapping die door de oorlog zou worden vernield.

hun vruchten af. Het station werd beschermd. Bij de volgende vergadering in Brugge dankten wij de minister voor het vlugge afhandelen van het dossier. We vroegen haar echter of er geen 'duistere krachten' konden spelen om het station als monument weer te deklasseren. Daarop antwoordde zij onmiddellijk: „Deklasseren gaat moeilijker dan klasseren en we zullen zeker dit dossier van nabij blijven volgen.” Dit geruststel-

lende schouderklopje van haar hebben we nooit vergeten.

En nu is iedereen gelukkig met ons mooie station en dito Stationsplein. En binnen een goede tien jaar zal het station honderd jaar oud zijn (1913-2013). Alleen de tweede overkapping sneuvelde later door het geweld van de oorlog. Hopelijk leven er in 2013 nog velen van diegenen die in 1978 de petitie ondertekenden.